

Сіріє небо попелами...

Анатолій Клименко

сіріє небо попелами
згорівших радісних надій
укрите поле ковилами
страшних розхристаних подій

все що жило і піднімалось
сміялось плакало кохалось
все що робилося щоб жити
покрилось прахом в одну мить

холодним подихом осіннім
дихнула здалеку зима
у ритмі сталому незміннім
надій на краще вже нема

горить земля і страх із неба
виття сирен вже зве на бал
четвертий рік комусь так треба
бісівський править карнавал

любов потоплена у крові
надія – пострілом у лоб
хто знайде як сказати в слові
що ліпше тим хто зліг вже в гроб

та хмари темні розійдуться
під світлом правди вікової
а світлі сили всі зберуться
в рішучім і останнім бої

пощезнуть лихо із бідною
розквітне правди світла сила
сильніші стали ми з тобою
про що нам радість шепотіла

про це казали нам тополі
що в полі правду стерегли

про це так мріяли ті вої
що полягли щоб ми жили
16.10.2025